

[Aage Fogh.]

Må jeg endelig føje til, at der er vist ingen andre steder, hvor man giver 15 pct. til skatteopkræveren for at kræve skatter op. Jeg vil ikke tro, det er meget forkert, når jeg siger, at de 120 mill. kr., staten får ind på restaurationsskatten, koster det 18 mill. kr. at opkræve. Er det ikke uanstændigt at opretholde en sådan skatteform, hvorved man giver 15 pct. til skatteopkræveren?

Jeg har set, at en af de anker, der fra visse sider har været rettet imod den højtærede finansminister for hans interesse for skat ved kilden, er den, at den giver for meget arbejde for erhvervene. Hvis de 18 mill. kr., der her er tale om, blev stillet til rådighed for dem, der skulle føre regnskab med skat ved kilden, så er det jo muligt, at pengene var der. Vi ved af erfaring fra tidligere tider, at disse skatteopkrævere selv har ønsket at blive fri for at foretage opkrævning af restaurationsskatten, så vi går ingen for nær i deres næring, om jeg så må sige, på dette område.

Om benzinskatten skal jeg kun sige, at jeg er ganske indforstået med det, begge de to foregående talere har sagt. Jeg kan ikke huske, om den ærede ordfører for socialdemokratiet sagde det samme, men i hvert fald har begge de to foregående talere ret, når de siger, at vi må være indstillet på, at den væsentligste del af benzinafgiften indregnes i erhvervslivet som en stigende omkostning.

Jeg er derimod ikke enig med det ærede medlem hr. Alfred Bøgh, når det ærede medlem ville påstå, at benzinafgiften var særlig tyngende for landbruget. Hvis vi ikke havde haft den farvede benzin, havde vi været enige; men i kraft af, at vi har den farvede benzin, der er afgiftsfri, vil jeg ikke tro at det ærede medlem vil kunne bevise rigtigheden af den udtalelse, at benzinskatten, som den her er formet, er særlig tyngende for landbruget. Den er tyngende, men ikke særlig tyngende, den er tyngende for alle erhverv.

Jeg har et ønske om i udvalget at få undersøgt, hvordan det forholder sig med hensyn til benzinen for motorbåde, især de sidste nye, moderne både. Jeg vil gerne have undersøgt, om den lempelse, der gives nu, også er rimelig, eller om der skulle

lidt ændringer til. Jeg har prøvet på at undersøge det underhånden, men er ikke ganske klar over forholdet.

Herefter vil jeg gerne gøre et par principielle bemærkninger foranlediget af den højtærede ministers fremsættelsestale, for øvrigt også af den tale, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen holdt. Det giver nemlig baggrund for, at man kan sprede sig vidt ved omtalen af de foreliggende afgiftsforslag.

Den højtærede minister siger i indledningen af fremsættelsestalen:

„En sådan stramning af statsfinanserne vil have en gunstig indvirkning på valutabalancen samtidig med, at man styrker muligheden for en lettelse i renteforholdene. En styrkelse af statsindtægterne nu vil desuden forøge mulighederne for at gennemføre visse lettelser i den direkte beskatning til foråret. Det vil også være nødvendigt, at der overvejes nye opsparingsfremmende ordninger til støtte for den private opsparing.“

Det var en gengivelse af et afsnit af fremsættelsestalen, og jeg tør nok sige, at det spænder vidt. Der tales om lettelse i renteforholdene, der tilsigtes en forbedring af valutabeholdningen, og der åbnes mulighed for en skatteomlægning — jeg tør vel sige en skattereform — og samtidig en skattelettelse, og der tales endelig om støtte for den private opsparing.

Så vidt jeg kan se, står vi med dette lige midt i den store skattereform, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at ønske den højtærede finansminister held og lykke til at gennemføre den reform — eller rettere resten af den reform — vi har ventet på så længe.

Det er understreget et par gange tidligere på dagen, at vor skattelovgivning er en jungle, som det er svært at finde ud og ind af. Det er helt rigtigt, men det tror jeg ikke den behøver at være, og skulle jeg ganske kort sige, hvilke ønsker jeg måtte have i den retning, skulle det være, at vi med hensyn til den indirekte beskatning først og fremmest samler os om de områder, der kan siges ikke at være livsnødvendige — det er spiritus, tobak o. lign. — og at vi med hensyn til den direkte beskatning prøver på at gennemføre en virkelig proportionalsskat, hvor vi hæver den nuvæ-